

เทศบัญญัติ

เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

พ.ศ. ๒๕๕๙

เทศบาลตำบลแม่คำ

อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่คำ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๔

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย เพื่อใช้บังคับภายในเขตเทศบาลตำบลแม่คำ
เนื่องจากการขยายตัวของชุมชน และการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยและสิ่ง
ปฏิกูลเพิ่มมากขึ้น ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูล
ฝอยในเขตเทศบาลตำบลแม่คำ ซึ่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตรา
เป็นเทศบัญญัติ จึงจำเป็นต้องตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่คำ
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เป็นการสมควรตรา เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่คำ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๒ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๓) พ.ศ. ๒๕๕๒ ประกอบมาตรา ๒๐ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลตำบลแม่คำ โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลแม่คำและผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย จึงตรา เทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่คำ เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลแม่คำ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย

ณ สำนักงานเทศบาลตำบลแม่คำ แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ บรรดาเทศบัญญัติ ข้อบังคับ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในเทศบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับเทศบัญญัตินี้ ให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทนให้ยกเลิกเทศบัญญัติเทศบาลตำบลแม่คำ เรื่อง การกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้เทศบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ หรือซากสัตว์ รวมตลอดถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่น และหมายรวมถึง มูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ หรือสัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลแม่คำ

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

หมวดที่ ๑ บททั่วไป

ข้อ ๕ การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลแม่คำ เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลแม่คำ

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลตำบลแม่คำอาจร่วมกับหน่วยงานรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควรเทศบาลตำบลแม่คำ อาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาลตำบลแม่คำหรืออาจอนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนโดยการคิดค่าบริการก็ได้

บทบัญญัติตามข้อนี้ และ ข้อ ๑๗ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวดที่ ๒ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ห้าง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย ในที่หรือทางสาธารณะ เป็นต้นว่า ถนน ตรอก ซอย แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ นอกจากที่ซึ่งเทศบาลตำบลแม่คำ จัดไว้ให้

ข้อ ๗ ห้ามมิให้ผู้ใด ถ่าย เท ห้างสิ่งปฏิกูลลงในที่รองรับมูลฝอย

ข้อ ๘ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ต้องจัดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย ภายในอาคารหรือสถานที่นั้นอย่างพอเพียงและถูกสุขลักษณะ

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ต้องรักษาบริเวณอาคาร หรือสถานที่นั้น ไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๐ ถ้าเจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นว่า อาคาร สถานที่ประเภทใดในบริเวณใด ควรทำการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยให้ถูกสุขลักษณะยิ่งขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจจะมีหนังสือแจ้งเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน หรือเมื่อได้ปิดประกาศไว้ในที่เปิดเผยในบริเวณอาคารหรือสถานที่นั้นตั้งอยู่ เป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวันนับแต่วันประกาศ เมื่อครบกำหนดสิบห้าวันแล้ว เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ต้องให้เจ้าหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น แต่ฝ่ายเดียวเท่านั้น เก็บ ขน และหรือกำจัดสิ่งปฏิกูล และหรือมูลฝอยจากอาคารหรือสถานที่นั้น โดยเสียค่าธรรมเนียมเก็บขนตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร หรือสถานที่ใด ๆ ซึ่งอยู่นอกบริเวณเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยตาม ข้อ ๑๐ ต้องกำจัดสิ่งปฏิกูล และหรือมูลฝอย ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๒ ห้ามมิให้ผู้ใดถ่าย เท ค้าย้าย ทิ้ง หรือทำให้มีขึ้นซึ่งสิ่งปฏิกูล และหรือมูลฝอย นอกที่รองรับ สิ่งปฏิกูล หรือมูลฝอยที่เจ้าของ หรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ จัดให้มีขึ้น เว้นแต่เป็นการกระทำ ของเจ้าหน้าที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำนาจหน้าที่หรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดค้าย้าย ขุด ขน ขยะมูลฝอยในที่รองรับมูลฝอย รถ หรือ สถานที่มูลฝอยใด ๆ เว้นแต่เป็นการกระทำของเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลแม่คำ หรือผู้ที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดขน นำพา หรือเคลื่อนย้ายสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยไปในที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ในภาชนะหรือที่เก็บมิดชิด ไม่ให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมีกลิ่นรบกวนออกมาภายนอก และต้องได้รับ อนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ความในวรรคหนึ่ง ไม่ให้ใช้บังคับแก่ยานพาหนะโดยสาร ซึ่งได้จัด ห้างสุขาที่ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์

ข้อ ๑๕ การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยข้ามเขตท้องถิ่นกัน จะต้องปฏิบัติ ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) เจ้าพนักงานทุกท้องถิ่นที่จะพิจารณาอนุญาตให้ผู้ได้รับการเก็บ หรือขน สิ่งปฏิกูล และหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจ โดยแจ้งว่าจะนำสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยไปกำจัด ณ เขตท้องถิ่นอื่น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะต้องตรวจสอบว่ามีใบอนุญาต การกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยนั้น จึงจะอนุญาต ให้เก็บขนโดยทำเป็นธุรกิจได้

(๒) กรณีที่ผู้ใดได้รับการเก็บขนสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยในเขตท้องถิ่นต้นทางแล้ว นำสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยไปกำจัดในเขตท้องถิ่นปลายทาง โดยคิดค่าบริการทั้งการเก็บ ขน และการกำจัด ผู้ประกอบการต้องขอใบอนุญาตทำการเก็บขนจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้นทาง และขอใบอนุญาตทำการกำจัด จากเจ้าพนักงานท้องถิ่นปลายทาง ซึ่งผู้ประกอบการคิดค่าบริการได้ตามอัตราที่ท้องถิ่นต้นทางและปลายทาง กำหนดไว้ในข้อกำหนดท้องถิ่นนั้น ทั้งนี้ หากมีการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยผ่านท้องถิ่นอื่น นอกจาก ท้องถิ่นต้นทางและท้องถิ่นปลายทาง จะต้องแสดงใบอนุญาตทำการเก็บขนจากเจ้าพนักงานต้นทาง และใบอนุญาตทำการกำจัดจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นปลายทาง รวมทั้งหลักฐานการขอใบอนุญาตทำกิจการ นอกเขต ตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ๆ ด้วย

(๓) กรณีที่ผู้ใดได้รับใบอนุญาตทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยโดยคิดค่าบริการ ในท้องถิ่นหนึ่งแล้วนำมากำจัดโดยการถมที่ หรือโดยวิธีการอื่นใด ในที่ซึ่งอยู่ในเขตท้องถิ่นหนึ่ง บุคคล ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือผู้ครอบครองที่ดินนั้น จะต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นนั้น

ข้อ ๑๖ ห้ามมิให้ผู้ใดขุดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย หรือนำสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอยไปฝัง หรือถม ในที่ดินใด หรือโดยวิธีการอื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

หมวดที่ ๓

กิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย

ข้อ ๑๗ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินกิจการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำเป็น ธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๘ กรณีเกี่ยวกับมูลฝอยติดเชื้อ มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน ต้องมีการปฏิบัติการตามที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องด้วยสัญลักษณ์ตามลักษณะของมูลฝอยที่จัดเก็บ โดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายและการแพร่ของเชื้อโรค ตามวิธีการที่ถูกต้องตามหลักวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เหมาะสม

ข้อ ๑๙ ผู้ใดประสงค์จะดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยรับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่แนบท้ายเทศบัญญัตินี้ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น พร้อมกับหลักฐานต่าง ๆ ตามที่เทศบาลตำบลแม่คำกำหนด

ข้อ ๒๐ คุณสมบัติของผู้ขออนุญาตดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและหรือมูลฝอย ตลอดจนหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการขอและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามที่เทศบาลตำบลแม่คำกำหนด

ข้อ ๒๑ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้รับคำขอรับใบอนุญาต ให้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากปรากฏว่าผู้ขออนุญาตปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้แล้ว และเป็นกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นออกใบอนุญาตให้ตามคำขอ

ข้อ ๒๒ ผู้ได้รับอนุญาต ต้องมารับใบอนุญาตพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายเทศบัญญัตินี้ ภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้มารับใบอนุญาต และชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๓ ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) รักษาคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๒๐ ตลอดเวลาที่ยังดำเนินการตามใบอนุญาต

(๒) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ความปลอดภัย และการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมตามคำแนะนำหรือคำสั่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขและคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ เทศบัญญัติ และประกาศของเทศบาลตำบลแม่คำ

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุตามแบบที่แนบท้ายเทศบัญญัตินี้ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ

ข้อ ๒๕ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้ในพื้นที่ตามที่เทศบาลตำบลแม่คำกำหนดไว้

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๒๖ เมื่อผู้รับใบอนุญาต ไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอลิขการดำเนินการต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๗ หากผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะแก้ไขรายการในใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่ใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญผู้รับใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) สำเนาบันทึกการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีใบอนุญาตสูญหายใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ กรณีใบอนุญาตถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๙ การออกใบแทนใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นดำเนินการตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

(๑) การออกใบแทนใบอนุญาตให้ประทับ ตราสีแดง คำว่า “ใบแทน” กำกับไว้ด้วย และให้มีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทนพร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นฉบับใบแทน

(๒) ให้ใช้ใบแทนใบอนุญาตได้เท่ากับเวลาที่เหลือของอายุใบอนุญาตเดิม

(๓) บันทึกด้านหลังต้นฉบับใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ของใบอนุญาตเดิมแล้วกรณี และลงเล่มที่ เลขที่ ปี ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๓๐ ผู้รับใบอนุญาตตามเทศบัญญัตินี้ ต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๓๑ กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขใบอนุญาต หรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามเทศบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้คราวหนึ่งไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๒ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข

พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบังคับนี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบังคับนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๓ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๔ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

หมวดที่ ๔
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๕ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ มีความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ภายหลังเทศบัญญัตินี้มีผลบังคับใช้แล้ว หากมีกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้บังคับใช้กฎกระทรวงนั้น

ข้อ ๓๗ ให้นายกเทศมนตรีตำบลแม่คำ รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙

(ลงชื่อ)

(นายสุเวช ภูมิรัตน์)

นายกเทศมนตรีตำบลแม่คำ

เห็นชอบ

(นายบุญส่ง เตชะมณีสถิตย์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย

15 มี.ค. ๒๕๕๙

ลำดับ	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)
๑	ค่าเก็บขนส่งสิ่งปฏิกูล เศษของลูกบาศก์เมตรหรือลูกบาศก์เมตรแรกและลูกบาศก์เมตร ต่อ ๆ ไป ลูกบาศก์เมตรละ เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเท่ากับ ๑ ลูกบาศก์เมตร	๒๕๐ ๑๕๐
๒	ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป (๑) ค่าเก็บ ขนมูลฝอยประจำเดือน ที่มีปริมาณมูลฝอย วันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร - วันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๔๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๖๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๖๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๘๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๘๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๑๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๒๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๓๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๓๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๔๐๐ ลิตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๔๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร เดือนละ (๒) ค่าเก็บและขนมูลฝอยประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่ง เกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป - วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ - วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ (๓) ค่าเก็บและขนมูลฝอย เป็นครั้งคราว ครั้งหนึ่งๆ - ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ - เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตร หรือเศษของลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๒๐ ๔๐ ๘๐ ๑๒๐ ๑๖๐ ๒๐๐ ๒๔๐ ๒๘๐ ๓๒๐ ๘๐๐ ๑,๕๐๐ ๑๕๐ ๑๕๐

๓	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต (๑) ใบอนุญาตดำเนินการ ในการรับทำการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (ค่าธรรมเนียม/ปี) ฉบับละ (๒) ใบอนุญาตดำเนินการ ในการรับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ (ค่าธรรมเนียม/ปี) ฉบับละ (๓) ใบแทนใบอนุญาต ฉบับละ	๕,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๑,๐๐๐
---	--	--